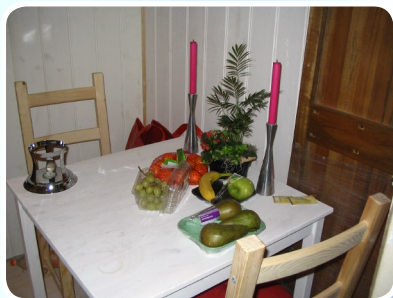

Anthropos

MENS

Met in dit nummer: - Bedrijfsexcursie Organon - Mijn stage & ik: Stamcellen - Interview met Peter Peters - Verslag van de familiedag - Goedele! - Batakoorts!

Duizenden studenten sporten bij Sportcentrum VU
Wil je weten waarom? Doe een week gratis mee!

www.vu.nl/sport
sportcentrum VU

- Lage tarieven
- Korting voor 1-ste jaars
- Gezellige sfeer
- Deskundige begeleiding
- Grote fitnessruimte
- Meer dan 25 sporten
- Lekker biertjes op de tap

COLOFON

Anthropos

Jaargang 3

Nummer 2

December 2005

Anthropos is het verenigings-
periodiek van Mens, de Medisch
Natuurwetenschappelijke Studie-
vereniging.

Oplage

100 exemplaren

1^e druk

RedacCie:

Arna van Engelen

Boy Braaf (eindredactie)

Felix Hol (eindredactie)

Kim Tran

Lizeth Sloot

Rozemarije Holewijn

Sudesh Jethoe

E-mailadres RedacCie:

redactiemens@few.vu.nl

Drukker

Afdeling Reprografie VU

Adverteerders

Bruker Biospin

DSM

Organon

Sportcentrum VU

De nieuwe Anthropos
zal verschijnen in Februari.

www.few.vu.nl/mens

Inhoudsopgave

Woord van de RedacCie	1
Woord van de voorzitter	2
Puzzel	3
Interview met Peter Peters	5
Bedrijfsexcursie Organon	7
Batakoorts!	9
Mijn stage & ik	11
Europees Parlement voor Studenten	13
Verjaardagen	14
Verslag familiedag	15
Column	17
Studentenstulpjes	19
Lustrumaankondiging	20
Opa Jan vertelt over vroeger	21
Dolle boel met Kim	23
Goedele geeft advies	25
Steil en stijl	28

Woord van de Redactie

Dag iedereen,

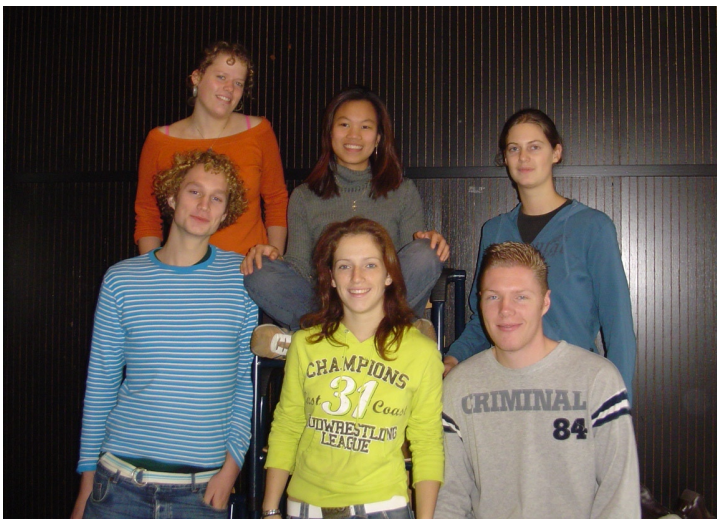
De tentamenweek staat helaas weer voor de boeg. Gelukkig hebben we de kerstvakantie in het vooruitzicht. In de wandelgangen vallen echter veel dreigementen van eerstejaars om te stoppen met hun studie, maar ik hoop natuurlijk iedereen in het nieuwe jaar weer terug te zien.

Er zijn veel nieuwe leden bijgekomen dit jaar, waaronder ik zelf. Samen met Lizeth zal ik zorgen voor het stukje Studentenstulpjes. Maar dat is maar een deel van deze Anthropos. Er staan dit keer weer heel veel leuke en interessante stukjes in.

Ik wens jullie dan ook veel leesplezier!

Namens de RedaCie,

Rozemarije Holewijn

Woord van de voorzitter

Laat ik in navolging van de heer Scheper m'n stukje eens beginnen met een hot topic. De laatste weken is het bestuur druk bezig geweest met het herstructureren van de accounts van onze vereniging. Dit in samenwerking met de IT-groep FEW. Iedere commissie zal een eigen map krijgen op de "menscie" account, waarbij deze map alleen toegankelijk is voor de eigen commissieleden. Ook krijgt iedere commissie een eigen emailadres waarmee de commissieleden bereikt kunnen worden. De emailadressen zijn reeds in gebruik genomen, maar bij de accounts moeten de puntjes nog op de i worden gezet. Het bestuur zal deze emaillijsten en commissiemappen beheren. Ik verwacht dat jullie binnenkort een mail van mij zullen krijgen waarin staat dat vanaf heden iedere commissie gebruik kan maken van deze nieuwe faciliteiten. Draaiboeken, begrotingen, notulen, etc. moeten hierop komen te staan om kennisoverdracht binnen Mens te waarborgen.

Nu ik het toch heb over kennis kan ik gelijk even de familiedag naar voren brengen. Laatst hebben de eerste- en tweedejaars MNW'ers, maar vooral de ouders en familie, mogen genieten van een geslaagde familiedag. Ik hoop dat jullie het erg leuk hebben gehad en deze dag veel nieuwe kennis hebben vergaard. Nu weten jullie ook een beetje wat het is om de mooiste studie aan de VU te volgen. Ik heb me laten vertellen dat er in deze Anthropos een stukje over terug te vinden is.

Iets anders waar jullie een stukje over kunnen lezen, is de bedrijfsexcursie van de derdejaars MNW'ers aan onze hoofdsponsor Orga-

non. Het was een erg leerzame dag, waarbij de lunch erg lekker heeft gesmaakt, maar hier kwamen we natuurlijk niet voor. Trouwens, bij deze de groeten van Elmo, Pino en Tommy.

Ik besef me dat dit de laatste keer is dat ik het "Woord van de voorzitter" schrijf in onze mooie Anthropos. Het einde van het bestuursjaar nadert namelijk met rasse schreden, het is toch wel erg snel gegaan allemaal. Een zeer mooi bestuursjaar loopt zo op z'n einde, want de wissel-ALV staat alweer gepland, namelijk op donderdagavond 26 januari. Daar zal weer het nodige besproken worden en uiteraard zal het huidige bestuur plaatsmaken voor een nieuw bestuur met frisse ideeën. We hebben ons best gedaan en daarmee veel bereikt, met uiteraard pieken en dalen. Zoals dit ook hoort, want een weg is maar zelden kaarsrecht.

Na twee jaar bestuur zal ik de vereniging vanuit een ander oogpunt kunnen gaan beki-

jken. Of ik dit echt leuk vind? Nee, maar het is nodig om een frisse wind door de vereniging te laten waaien. Het besturen gaat zo langzamerhand op de automatische piloot. Het is mooi om voorzitter te zijn van zo'n hechte vereniging. Als ik weer voor de keuze zou staan, dan zou ik zonder enig moment van twijfel het zo weer overdoen. Natuurlijk zal ik als oud-voorzitter stiekem een oogje in het zeil houden, zoals mijn voorgangers dat hoogstwaarschijnlijk ook hebben gedaan of misschien nog wel zullen doen. Wat dat betreft zijn jullie nog niet van me af en zal ik nog heel lang van studievereniging Mens genieten.

Prettige kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar!

Namens het bestuur,

Bram Prevo
Voorzitter Mens

PRIJS-PUZZEL

Wegens succes herhaald! Vul de letters in, zoek het woord en mail dit naar mens-redactie@few.vu.nl en maak kans op de prijs!

A E I J N R S T W

		W	I				R	
					A			S
E				J	S	W		I
		T		E			N	R
	N		W				S	
	S				I		E	
		J	T		E	A		
T	I				N			
			A		W	R	J	

What now? If you are about to graduate in an economic, (bio-) chemical or engineering discipline, DSM wants to hear from you. We develop, manufacture and market ingredients that are used in a vast range of products. From food to pharmaceuticals. Cars to carpets. Electronics to elastomers.

If you think you're qualified and you want to make a clean start in a position that offers challenge, freedom and reward, ring us on +31 (0)45 578 20 37.

For a more detailed look at our career opportunities, visit www.dsm.com/career

Unlimited. **DSM**

[ARE YOU THE INVENTIVE TYPE?]

Interview met Peter Peters

Tijdens onze studie hebben we te maken met personen uit veel verschillende disciplines. Vandaar dat we hier verschillende personen aan het woord laten over hun vakgebied. Deze keer een interview met prof. dr. Peter Peters, werkzaam bij het Nederlands Kanker Instituut en hoogleraar celbiologie aan de VU.

Wat voor opleiding heeft u gevolgd?

Ik heb eerst LBO elektrotechniek gevolgd. Ik kom uit een boerengezin en in die tijd was het niet logisch voor jongeren om te gaan studeren. Als oudste zoon was ik voorbestemd de boerderij over te nemen. In die tijd van modernisering was elektrotechniek een erg nuttig vak op de boerderij. Toen ik een keer op een 'proefstation voor kunstmatige inseminatie voor koeien' spermacellen onder de microscoop zag, wist ik dat ik de microscopie wilde ontdekken. Daarna ben ik op het MBO microbiologie met als specialisatie cytologie gaan doen. Tijdens mijn stage in het ziekenhuis moest ik goede en kwade uitstrijkjes van elkaar onderscheiden en kwam zo al in contact met kanker. Daarna heb ik op het HBO celbiologie gedaan met tijdens het laatste jaar een stage pathologie, omdat ik graag met de elektronenmicroscoop wilde werken. Hierna ging ik aan het werk als analist en was ik de eerste analist die voor

de Nederlandse Vereniging voor Pathologen sprak. Hierdoor werd ik steeds vaker ergens uitgenodigd en viel ik op een gegeven moment tussen de wal en het schip. Ik was meer dan de meeste analisten, maar had geen universitaire opleiding. Hierop ben ik in Utrecht medische biologie gaan studeren in deeltijd. Ik hield mijn fulltime baan en studeerde 2 dagen in de week. In die 4 jaar heb ik geleerd dat het mogelijk is hele lange dagen te maken, als je het maar wilt. Voordeel was dat ik mijn stages toen betaald kon doen als analist. Tijdens mijn

promoveren heb ik onderzoek gedaan naar witte bloedcellen. Bijvoorbeeld naar hoe fagocytose in zijn werk gaat en naar antigeenpresentatie. Dit was basaal onderzoek, wat kan leiden tot betere immunotherapie. Later heb ik het MIIC ontdekt, waardoor ik veel werd uitgenodigd voor lezingen in het buitenland en zo in Amerika belandde. Daar heb ik onderzoek gedaan

naar hoe ARF6 betrokken is bij endocytose.

Wat vindt u van de studie MNW?

Ik vind het heel erg jammer dat MNW nog niet bestond toen ik ging studeren. Ik heb destijds erg lang over natuurkunde getwijfeld, maar wilde toch iets meer medisch. Ik weet zeker dat ik MNW was gaan studeren als dit toen had bestaan. Het is een unieke studie waar een grote behoefte aan is. Als de eerste MNW-ers gaan afstuderen zullen ze

zich op de markt moeten gaan zetten en een reputatie opbouwen. Alumni zijn erg belangrijk voor een opleiding. Ik merk dat de huidige derde- en vierdejaars in een identiteitscrisis komen. Ze weten niet wat ze willen en dit vind ik er jammer. Daarom heb ik ze uitgenodigd om bij mij op het NKI te komen kijken. Dit was een erg geslaagde avond.

Zijn er dingen die u nog belangrijk vindt te zeggen?

Een van mijn passies is het zorgen dat studenten op de juiste plek terechtkomen. Ik ben decaan postdoc zaken bij het NKI. Ik wil ze meer leren dan alleen studeren, zoals communiceren, projectmanagen, time-managen, het optreden als mentor en vooral netwerken is erg belangrijk. Ik heb 600 buitenlandse

nummers van collega's in mijn telefoon die ik persoonlijk ken. Die kan ik gebruiken om jongeren waar ik mee werk verder te helpen. Een andere passie van mij is het streven naar vrouwen verder te krijgen dan postdocs. Tot dat punt is de verdeling 50-50, maar bij de life-sciences is maar 3-5% van de hoogleraren vrouw. Carrièremogelijkheden voor vrouwen moeten verbeteren. Zo moet de deadline voor de 'veni vidi vice beurs' voor vrouwen uitgesteld worden ivm met het krijgen van kinderen. In mijn lab stuur ik mannen voor 3-4 jaar 1 dag per week naar huis als ze vader worden.

Als laatste wil ik zeggen dat je nooit moet denken dat je iets niet kunt. Met een hoop doorzettingsdrang en zelfdiscipline kun je heel ver komen. Ik ben op het LBO begonnen, maar ben nu wel hoogleraar.

NKI-AVL

Het Nederlands Kanker Instituut
Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis

Bedrijfsexcursie Organon

Op 30 november was het dan zo ver, we mochten eindelijk een keer naar Organon. Van de ouderejaars hadden we er al zo veel van gehoord (vooral over de lunch), en nu zouden we het dan zelf beleven! Helaas ligt Organon wel helemaal in Oss en dat betekende dus vroeg het bed uit. Iets waar de gemiddelde student nog wel eens wat moeite mee heeft.

Ongeveer twee uur later was het dan zo ver, het gebouw was in zicht. Na de nodige sneeuwballen te hebben gegooid (daar lag nog sneeuw!), betraden we het bedrijfsterrein. Boven de ingang werden we met behulp van een lichtkrant reeds welkom geheten: "Organon heet de studenten Medische Natuurwetenschappen uit Amsterdam van harte welkom". Helaas waren de derdejaars uit de fotocommissie hun fototoestel vergeten... (daarom hiervan dus geen foto)

Na de koffie en thee (en veel koekjes) met onze eigen gastvrouw voor de dag, begonnen de "colleges". Allereerst een algemeen praatje over wat Organon nu precies is en doet. Na uiteindelijk de kosten van een medicijn te hebben waargenomen waar elke minister zeer blij mee zou zijn (bedrag ligt zo rond de 1 miljard), begonnen de serieuzere onderwerpen. Het gebruik van microarrays in de drug discovery pipeline en het vinden van de juiste actieve moleculen. Gelukkig

wordt er in het tweede jaar BACS en Bio-informatica gegeven dus de stof was goed te volgen maar daardoor zeker niet minder leuk.

En toen was het dan zo ver, de lunch kwam eraan! De ouderejaars hadden zeker gelijk. Een bedrijfskantine waar je u tegen zegt lag op ons te wachten. Gewapend met een kaartje waarmee we gratis mochten eten en een dienblad gingen we misschien iets wat uitgehongerd aan de slag (we hadden ons ingehouden tijdens het eten van de spareribs de vorige avond) Gevulde koeken, muffins, saucijzenbroodjes, warme maaltijden en ook nog een beetje brood vonden hun weg naar het dienblad. Dit alles trok natuurlijk de nodige aandacht van de medewerkers die wel moesten betalen en een mompelende "jullie mogen zo te zien gratis eten" was dan ook zo hier en daar hoorbaar.

Na deze heerlijke maaltijd stonden er nog een aantal dingen op het programma. Allereerst nog twee colleges over nucleaire receptoren en kinases. Het eerste college sloot mooi aan op structuurbiologie en het kinase gedeelte hadden we ook voor een deel al in de ochtend gehad. Over kinases hadden we ooit wel al eens iets gehoord in de celcyclus (CPK's) maar blijkbaar bestaan er dus nog veel meer. Bovendien zijn de kinases volgens Organon zeker belangrijk in de toekomst van de geneesmiddelenindustrie. Tijdens de lunch hadden we dit echter al vernomen van een van de sprekers omdat gedacht werd dat het gesprek over kinases uit zou vallen. Het eindfilmpje maakte echter weer een groot gedeelte goed. Ook werd er nog even over patenten gesproken en de haken

qua machines. En wat opviel, nergens een structuurformule te bekennen (meestal staan ze bij ons op de zuurkasten e.d.). Dit bleek weer te maken te hebben met het aanvragen van de patenten. Het was dus even extra schoon gemaakt voor ons.

Uiteindelijk zat het er dan op, ongeveer 7 uur lang hebben we ons kostelijk vermaakt op het terrein van Organon. En was het uiteindelijk nuttig? Laten we het zo zeggen, het is zeker een plaats om terug te komen. Als student of als toekomstig werknemer!

en ogen die hier nog aan zitten. Iets waar je als student eigenlijk nog nooit bij nagedacht hebt.

Natuurlijk bestond de dag niet alleen maar uit colleges volgen. Zo werden er ook nog de nodige rondleiding gegeven. Allereerst het HTS (High Throughput Screening) lab waar robotten Pino, Elmo en Tommy druk bezig waren om een stof te vinden die aan zou grijpen op een bepaalde receptor die mede verantwoordelijk is voor het ontstaan van een ziekte. Daarna was een rondleiding over het lab bij Proteomics aan de beurt. Al snel werd duidelijk dat op de VU toch eigenlijk alles wel een beetje verouderd was

Batakoorts!!!

Dag lieve mensjes. Zoals vele misschien al hebben gemerkt krijgen er weer een aantal mensjes last van batakoorts. Batakoorts? Jazeker, de perikelen van het jaarlijks terugkerende Batavieren evenement, oftewel de Batavierenrace.

Ook dit jaar heeft de SportCie er voor gezorgd dat er weer een MENS-team op 22 april 2006 met de grootste estafetterace ter wereld mee kan doen.

Tijdens de Batavierenrace is het de bedoeling om zo snel mogelijk 185 kilometer, die onderverdeeld zijn in 25 etappes, hard te lopen. De route loopt van het Universitair Sportcentrum Nijmegen, via Duitsland, de rustige Achterhoek en de Oude Markt in hartje Enschede naar de campus van de Universiteit Twente. Eenmaal op de campus aangekomen kan het grootste studenten feest van Nederland eindelijk los barsten.

MENS doet nu officieel voor de tweede keer mee met dit mega evenement. Dit mega evenement is bij MENS terecht gekomen omdat er een paar mensjes geweest zijn die de ploeg van de Medische Faculteit hebben moeten opvullen. Zodoende is MENS bekend geworden met de Bata (zoals de Batavierenrace in de volksmond wordt genoemd). Dit jaar zullen de rollen echter omgedraaid worden, want dit jaar doen er een aantal MFVU'ers met ons mee en zullen we als een echt MENS team op de Bata verschijnen.

De periode om je voor de Bata in te schrijven is voorbij en op dit moment bestaat het MENS team uit 12 heren en 13 dames. Deze groep is onderverdeeld in een nachtploeg, een ochtendploeg en een middagploeg. De nachtploeg zal om 12 uur 's nachts in Nijmegen starten. Uiteindelijk zal de nachtploeg afgelost worden door de ochtendploeg welke weer door de middagploeg wordt afgelost. Om 5 uur 's middags zullen de lopers van de laatste etappe de sintelbaan van de campus op komen lopen en wanneer de laatste loper op de sintelbaan binnen komt is het gebruikelijk dat iedereen zijn of haar loper met veel gejuich over de finish schreeuwt. Het zou daarom mooi zijn als er ontzettend veel mensjes ons komen aanmoedigen en vervolgens natuurlijk ook samen met ons helemaal uit hun bol gaan op het slotfeest. Voor degene die compleet ingestort zijn is er natuurlijk een tentje op de camping waar heerlijk geslapen kan worden.

Wil je meer informatie over de Batavierenrace kijk dan op www.batavierenrace.nl. Bekijk ook onze community mens.batavierenrace.nl voor foto's van vorig jaar. Mensjes die graag hun MENS team willen komen aanmoedigen kunnen dit doorgeven aan de SportCie (Bram Prevo, Felix Hol, Kees-Jan Kraaijer, Edward Kniesmeijer).

Het zal in ieder geval weer een onwijs gezellig weekend worden. De SportCie heeft al sportieve zin.

Mijn stage

&

Wie: Barbara Stam,
5e-jaars MNW

Wat: Afstudeerstage Mechane differentiatie van humane vetstamcellen

Waar: FMT, VUmc, groep Theo Smit

Wanneer: half september 2005 -
juli 2006

Barbara loopt haar afstudeerstage bij de onderzoeksgroep van Theo Smit. Deze groep houdt zich bezig met de fysische kanten van tissue engineering. In het onderzoeksgebied van tissue engineering probeert men met behulp van zowel kunstmatige materialen als levende cellen weefsel te maken. Biologie wordt zo met techniek geïntegreerd, een MNWer op het lijf geschreven lijkt me zo.

Wat houdt je stage in?

Er zijn aanwijzingen dat de ondergrond waarop stamcellen liggen van invloed is op hun differentiatie. Om dit te onderzoeken heb ik gels van verschillende stijfheden gemaakt waarop vetstamcellen gebracht worden, daarna is het afwachten of de stijfheid van de ondergrond invloed heeft op de differentiatie.

Ook is het mogelijk dat de vorm van de ondergrond invloed heeft op de differentiatie van stamcellen. Om dit te onderzoeken heb ik bij het Amolf instituut (Science Park, UvA) met een plasma etser een mal gemaakt waarmee ik gels kan maken met daarop vierkante en ronde eilandjes van verschillende groottes. Het is de bedoeling om uiteindelijk met die mal gels van verschillende stijfhe-

den met eilandjes van verschillende vormen te maken en de differentiatie van vetstamcellen op die eilandjes te onderzoeken (zie hierboven voor een detail van de mal).

De vetstamcellen wordt tijdens operaties gewonnen, er worden dus geen embryo's voor gebruikt.

Bevalt de stage plek/groep?

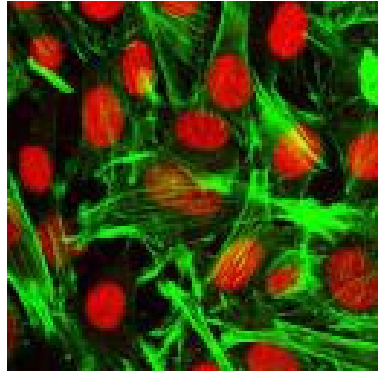
Jazeker. Van mijn stagebegeleider Roel Breuls krijg ik heel veel vrijheid om zelf van alles uit te vinden en te doen, ook kan ik mijn dag zelf indelen. Als ik ergens vragen over heb kan ik daarmee ook altijd bij hem terecht. Voor de meer cel biologische vragen kan ik bij de afdeling orale cel biologie terecht waar ik ook experimenten uitvoer.

Is MNW een goede voorbereiding voor het onderzoek wat je doet?

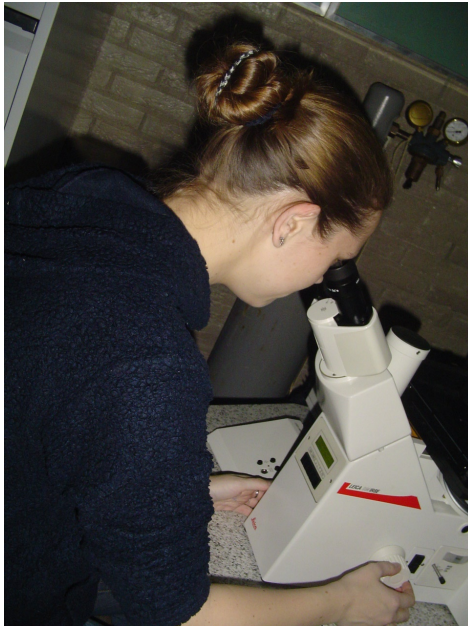
Ja, mijn onderzoek is erg interdisciplinair. Ik werk met een confocale microscoop waar veel natuurkunde achter zit. Maar ik heb zeker ook biologische kennis nodig omdat ik met cellen werk.

Verder vind ik het heel leuk om een écht onderzoek te doen in plaats van een expe-

riment waarvan de begeleider de uitkomst toch al weet. Ook is het leuk dat tissue engineering een hot topic is, er wordt op veel plaatsen aan gewerkt wat maakt dat de ontwikkelingen erg snel gaan.

Voorbeeld van een opname met een confocale microscoop.

Europees Parlement voor Studenten

Zoals iedereen weet, staan MNW-studenten vooral bekend om hun brede interesse. Dat bleek ook weer in politiek Den Haag, waar MNW oververtegenwoordigd was bij het European Parliament for Students.

Als deelnemer aan het Europese Simulatie Parlement ben je lid van een delegatie, de hele conferentie moet je je land vertegenwoordigen. Daarnaast zit elke deelnemer ook nog in een Europese Commissie, die elk een bepaald vraagstuk behandelt. Na twee dagen vergaderen was het de bedoeling dat alle Commissies een resolutie indi-

merken kunnen aantreffen en werden de energienetwerken van de verschillende lidstaten op elkaar aangesloten (behalve die van Malta, die bleek toch iets te veel uit de route te liggen).

‘Een Europese Simulatieparlement? Hartstikke saai!’ Maar helaas voor de achterblijvers: niets is minder waar! Want naast interessant, is het ook uiterst gezellig. Er zijn niet alleen saaie speeches, zoals tijdens de opening (‘jullie zijn de toekomst van Europa!’), maar er waren ook genoeg leuke

enden. Deze werd de laatste dag, tijdens de Algemene Vergadering, aangenomen of verworpen.

Zo kon het bijvoorbeeld zijn dat je Estland toegewezen kreeg. Drie dagen lang moest je in de huid kruipen van een Est en je Estse standpunten verdedigen in serieuze commissies, zoals die van buitenlandse zaken, en nog serieuze commissies, zoals de commissie voedselveiligheid. Helaas blijft het een simulatie, anders hadden jullie binnenkort op elk voedingsmiddel allemaal GGO- (genetisch gemodificeerde organisme) keur

momenten. De eerste avond kreeg elk land de gelegenheid zich voor te stellen in de bar van het jeugdhostel. Onder het genot van een heerlijk biertje hebben de daarvoor nog zo nette europarlementariërs genoten van de zoveelste quiz, een heuse Flamencodans begeleid met gitaar, de vele (valse) volksliederen, de Belgen met An en Eefje en de Italiaanse maffia. Maar niet alleen de eerste avond was het feest, ook de andere dagen werd

er volop gefeest en geborreld, als welkome afwisseling op het vergaderen en het lobbyen (waar we nog eens heuse cursus in hebben gehad).

En na al het gefeest sleept iedereen zich de laatste ochtend zijn bed uit voor de grote dag: wie heeft er genoeg gelobbyd, en wie ziet zijn resolutie voor zijn ogen aan gruzelementen gaan? Gelukkig was het niet de hele dag even serieus, door Estland werd voorgesteld (in een vijandig amendement, voor de kenners) om Turks-Cyprus te annexeren, er het commandocentrum van het op te richten

Europees Leger (Euroventiemacht) te vestigen en Turkije onvoorwaardelijk lidmaatschap aan te bieden. Er was het voorstel om de GGO-etiketten blauw te maken met de sterren van Europese Unie. Waarop Italië verkondigde dat ze daar nooit mee akkoord kon gaan, omdat deze kleuren niet in haar vlag zaten. Waarop werd opgemerkt dat het Italiaanse voetbalteam toch wel weer in

blauwe tenues speelde...

Uiteindelijk bleken de commissies goed werk te hebben geleverd: maar een van de resoluties sneuvelde (helaas, geen Euroventiemacht in Europa) en na nog even als klap-vee gefungeerd te hebben en nageborreld, was het weer tijd om gewoon Nederlander te worden en naar huis te gaan...

Verjaardagen

JANUARI

2 Jitse
9
13 Bianca
15
17 Kelly
19
20
23
24 Amin
26 Henriette, Linda D
27 Joost
28 Anne

FEBRUARI

Dennis
Loes, Marja
Kristel, Lizeth

Jeroen
Gerdien
Arna

Job

Verslag Familiedag

Zaterdag 26 november was er weer een familiedag. Na weken van voorbereiding konden de ouders van de eerste- en tweedejaars een kijkje nemen in het leven van MNW-studenten. Na de ontvangst met koffie, thee, sinaasappelsap, pepernoten, schuimpjes, mentos en koekjes was het tijd voor het welkomstwoordje door Martine en Bram. Hierna begon het eerste college van Pim Mager over kanker. Dit werd door veel ouders erg interessant gevonden. Sommigen wisten van tevoren nog niet eens wat DNA is. Na de pauze met dezelfde versnaperingen plus cake en ook appelsap, hield Rob Heethaar een college over het hart. Hier werd voor de ouders veel duidelijk over hartafwijkingen. Dit werd zichtbaar gemaakt in het ingenieuze grote kunsthart. Tijdens de lunch (zonder pepernoten) kon er nagepraat worden over deze colleges. Ook konden de ouders met elkaar en de studiegenootjes van hun kroost kennis maken. De ouderejaars die als hulp ingeschakeld waren, stonden netjes in een rijtje de ouders en kinderen

te matchen. Dit was in sommige gevallen succesvoller dan in andere. 's Middags was het tijd voor de practica. Hier moesten de ouders echt aan het werk gaan. Onder leiding van Niels en Joran werd een gevaarlijk practicum waarbij labjassen en brillen een vereiste waren, uitgevoerd. Door middel van chromatografie werd gekeken welke stoffen aanwezig zijn in paracetamol en APC. De tabletten bleken veilig te zijn. Op U1 was een natuurkundemarkt waar meerdere ouderejaars proefjes en grappige natuurkundige verschijnselen uitvoerden en uitlegden. Voor vele ouders ging hier een wereld open. Na de lange dag was het eindelijk tijd om bij te komen onder het genot van een biertje of een glaasje fris. Dit was erg gezellig. De ouders konden zo mooi een schoonzoon/ dochter uitzoeken voor hun eigen kindje. En na de lange dag was het weer tijd om naar huis te gaan en voor te bereiden op de nieuwe collegeweek.

Is het werkelijk verstandig om een Formule I motor te plaatsen in een middenklasser?

In de NMR wereld echter, is het zelfs heel erg verstandig...

De dual $^{13}\text{C}/^1\text{H}$ CryoProbe™ die past in uw **400 MHz** NMR spectrometer

Onze nieuwste generatie 5 mm DCH CryoProbe™ is *nu* voor de eerste keer beschikbaar voor **400MHz!**

Dit maakt uw routine **400MHz** spectrometer net zo gevoelig als een 800. Denk toch eens even na wat dat voor u kan betekenen...

- ✓ 16 keer verbetering in productiviteit zowel voor ^1H als voor ^{13}C
- ✓ ^{13}C spectrum spectrum van elk sample
- ✓ Waarom niet meteen even een DEPT en een ^{13}C HSQC

Eindelijk, CryoProbe™ gevoeligheid voor de organisch chemicus

Alléén van Bruker

Column

Wie weet, die vergeet

Daar zit ik dan als vijfdejaarsstudent MNW achter mijn bureau. Vier jaar geleden had ik niet gedacht, dat ik het zo lang zou volhouden én nog steeds leuk zou vinden. Ik hoopte het wel, maar toch is het afwachten of een studie datgene biedt, waar je naar op zoek bent. Tig vakken, cijfers, tentamens, colleges, pauzes, borrels, activiteiten, kerstdiners en excursies verder, begin ik me nu af te vragen: hoeveel is er blijven hangen? Wat weet ik nu wat ik vier jaar terug niet wist? Niet onbelangrijk, als ik straks een baan ga zoeken en tijdens een sollicitatiegesprek moet laten zien dat ik ergens wat vanaf weet.

Opmerkelijk was dan ook het artikel in Trouw over een Amerikaans onderzoek in Nature Neuroscience, waaruit bleek dat een adequaat geheugen niet alleen informatie opslaat, maar ook bijhoudt wat het wel en niet opgeslagen heeft. Oftewel: een goede student weet wat hij weet, aldus Trouw. Als ik bij mezelf te rade ga, weet ik al snel het antwoord: ik weet wat ik weet. Nou, eigenlijk moet ik zeggen: ik weet wat ik niet meer weet. <Een klein intermezzo voor de denkers: heb ik dan een goed brein omdat ik weet wat ik niet meer weet, of een slécht brein omdat ik veel vergeten ben?>

Enfin, als ik eerstejaars MNW-studenten wiskundesommen zie maken, kan ik je op een presenteerblaadje geven, dat als ik het tentamen onvoorbereid zou moeten maken, ik hooguit een schamele 5 zou halen. Precies hetzelfde geldt voor sommige biochemische kennis, die danig weggezakt is, dat ik het niet tevoorschijn kan toveren, als er een medestudent aan me vraagt of ik het “eventjes uit kan leggen”.

Ik heb de vakken toentertijd weliswaar gevolgd en met mooie cijfers afgerond, maar als je er niet elke dag mee bezig bent, vergeet je het gewoon sneller. Gelukkig maar, zou ik haast zeggen. Als je hersenen geen scheiding zouden maken tussen ‘nuttige’ en ‘nutteloze’ informatie en alles maar klakkeloos zouden opslaan, zou die harde schijf van mij al lang vol zijn geweest. De beoordeling of informatie nuttig is of niet, wordt gelukkig op persoonlijke basis gemaakt. Ik heb dan ook grote bewondering voor mensen die met Triviant de meest absurde feitjes weten te noemen en daarmee dan ook nog een triviantje (‘lumpie’ of ‘pieleke’ voor de kenners) verdienen.

Gelukkig blijven er ook wél zaken hangen. Dat zijn in mijn geval vooral natu-

urkundige zaken, omdat ik de master Medische Fysica doe. Dan is het toch wel handig, als je tijdens college eventjes snel een integraal kunt opstellen en uitrekenen, of de wetten van de mechanica kunt toepassen op een gegeven situatie. Dat ik natuurkunde beter onthoud, zal er ongetwijfeld ook mee te maken hebben dat ik een warm gevoel van binnen krijg, als ik zie hoe toegepaste natuurkunde in de kliniek een onmisbare sleutelrol vervult in veel diagnostiek en behandelingen. Een reageerbuis, giststam of ELISA laten me daarentegen volledig koud.

Toch is het wel leuk om af en toe te merken dat de grote lijnen tóch wel zijn blijven hangen, en de afgelopen vier jaren niet voor niets geweest zijn. Momenteel schrijf ik een scriptie over Diffusion Tensor Imaging voor de afdeling Radiotherapie van het VUmc. Ik was er vanuit gegaan, dat mijn scriptiebegeleiders enige notie hadden van de basisprincipes uit de celbiologie. Tot mijn grote schrik bleek dat niet zo te zijn en moest ik aan de twee klinisch fysici uitleggen wat “cytoskelet”, “microtubuli”, en “intracellulair transport” inhouden.

Dat heeft me aan het denken gezet. Zou ik dan echt meer weten dan ik zelf denk? Zolang de belangrijkste zaken van de afgelopen vier jaren zijn blijven hangen, dan is toch alle moeite niet voor niets geweest en heb ik niet voor niets elk collegejaar zo’n 3000 ouderwetse guldens betaald aan de VU. Zou ik er dan tóch wat aan gehad hebben? Ik denk het stiekem wel (om nog maar niet te spreken over alle vaardigheden die ik heb geleerd). “Wie weet, die vergeet.” That’s life. Maar de belangrijkste les die ik geleerd heb is wel: wie wéét wat hij vergeet, moet dát niet vergeten, want dan weet je niet meer wat je vergeten bent... en dan kun je tijdens het sollicitatiegesprek bij je potentiële werkgever zelfs niet zeggen wat je niet weet...

Jan Korporaal

Studentenstulpjes

Op een koude, natte vrijdag middag hadden we bij Sanne afgesproken. We hadden die middag net een werkcollege Quantum achter de rug, dus waren niet meer in optimale staat. Daarom waren we erg verbaasd dat we alle trams mee hadden en binnen een kwartiertje op de halte 'de Clerqstraat' stonden. We belden Sanne op voor nadere instructies en bleken - staande in het tramhokje - zowaar al recht voor haar huis te staan.

Sinds 1 juli dit jaar woont ze samen met haar vriend Gerie op de Bolderdijkstraat, nummer 49 (1 hoog). De deur werd vriendelijk opgedaan en er stond voor ons, niet erg zeldzaam in A'dam, een steile trap te wachten om beklommen te worden. Eenmaal binnen in de woonruimte werden we een klein beetje overvallen door de staat waarin alles verkeerde.

Alles werd duidelijk toen ons werd verteld dat Gerie al het werk zelf doet. Elke dag na het werk is het dus niet lekker aanschuiven aan tafel, of lekker op de bank tv kijken met je vriendin... maar mag hij klussen! Gelukkig heeft Gerie electrotechniek gestudeerd en weet hij dus waar hij mee bezig is.

Via de huizensite funda.nl hebben Gerie en Sanna hun droomhuis gevonden. Nadat het huis gekocht werd, kon het slopen beginnen. Allereerst moesten er tien lagen behang van de muren af. De onderste laag behang bleek te bestaan uit kranten die kwamen uit 1921

waaronder de 29e druk van de Telegraaf. Helaas is er weinig van overgebleven nadat alles met veel geweld van de muren is getrokken.

De keuken en de badkamer waren al wel klaar en werden ons dan ook met veel trots geshowd door Sanne. Vooral omdat ze de eerste paar weken op een chemisch toilet heeft gezeten en moest koken op een gasstelletje. Aan de badkamer en keuken te zien levert Gerie mooi werk af! Zou hij ook te huur zijn?

Een badkamer en een keuken zijn natuurlijk erg handig, maar wij waren ook benieuwd of er ook ergens geslapen kon worden. En inderdaad, dat kon. Ergens achterin zat een klein deurtje waarachter een kamertje zich verscholen had. Zonder twijfel, de slaapplek zag er erg 'knus' uit. Het kamertje dat uiteindelijk als doeleinde studeerkamer heeft, was tijdelijk ingericht

als slaaphokje. Één voordeel, ze hoeven in ieder geval niet bang te zijn uit bed te rollen.

Er moet dus nog veel gebeuren, maar aan alle plannen te horen wordt het schitterend. Over een half jaartje kunnen we terug komen om het resultaat te bewonderen. Over de inrichting hebben ze nog niet nagedacht, maar dat gaat volgens Sanne geen probleem worden. En als het toch een probleem wordt, dan hebben we altijd het programma 'Samenwonen' nog.

Lustrumactiviteit: 17 januari spelletjes- en filmavond

Zet het alvast in je agenda: 17 januari is het weer tijd voor een lustrum activiteit!!! Dit keer zal legionella ons in ieder geval niet in de weg zitten en kunnen we leuk de hele avond spelletjes gaan doen en films kijken. Omdat het een lustrumactiviteit is zal de avond een spektakel worden en niet gaan zoals anders... Deze avond zal in het teken van 5 staan, dus maak je borst maar nat voor de nodige spelletjes/films waar een 5 in zitten!

Ideeën voor spelletjes/films zijn altijd welkom (mens-lustrumcie@few.vu.nl) en we hopen dat jullie allemaal komen de 17e!

Opa Jan vertelt over vroeger

Vroeger, toen er nog geen tweedejaars waren, toen de menskamer nog op de begane grond zat, toen we nog een hele grote kluis hadden, toen de AC rekeningen nog binnen een week betaald werden, toen Joran nog geel haar had, toen iedereen nog wist wie Casper was, toen een beugel bh nog een ijzeren frame heette, toen we nog met houten guldens betaalden, toen er nog meer banken waren dan studenten, toen Lenny Kravtiz nog de enige cd in de cd speler was, toen de koolmees nog een roofdier was, toen er in de menskamer altijd zitplaats was, voordat de pornokoning bij de politie ging werken, toen de menskamer nog geen muizen had, toen het nog de mensKAMER heette, toen de lucht nog schoon en de sex nog vies was, toen iedereen het verhaal over de rieten bank nog kende, toen Jeroen nog een nuttige studie deed, toen de colleges nog om half negen begonnen, toen iedereen daar een academisch kwartiertje achteraan plakte, toen we Joran nog mochten pesten met zijn studievertraging, toen er nog geen mens-koppels waren, toen er nog geen mens-baby was, toen je je nog voor farmaceutische wetenschappen moest inschrijven, toen je nog een propedeuse kon behalen, toen Niels alleen nog maar onsuccesvol was geweest in mentorkindjes versieren, toen MNW nog enkel voor Medisch Nucleair Werker stond, toen er nog geen mensfoto's werden gemaakt, toen Jesse nog dacht dat hij eerder klaar was dan de eerste MNW-ers, toen je poep nog met een lange ooe schreef, toen we nog geen mokkenbord nodig hadden, toen de eerstejaars nog 36 uur per week op de Vu waren, toen we nog naar de introductiefeesten van Storm gingen, toen we nog geen generatiekloof met Niels hadden, toen kampeerboederij de Stolp nog studenten wilde, toen Jezus nog een krantenwijk had, toen er nog een Boppo bij ons studeerde, toen er nog geen snacks waren, toen er alleen maar Feyenoordkerstballen in de kerstboom hingen, toen er uberhaupt nog weleens een kerstboom was, toen we van de kerstman nog echte cadeau's kregen (zoals een dvd-speler), toen alle studenten nog op de borrels kwamen, toen we nog een breedbeeld tv hadden, toen Joran nog geen mens-meisjes had gezoend, toen Johan nog geen mens-meisjes had gezoend, toen Niels nog met jongens zoende en Sam nog niet, toen Mens nog in Zaandam gelokaliseerd was, toen er nog geen mens-voetbal team was, toen er zelfs nog geen AC was, toen er op een complete ALV 5 mensen aanwezig waren, voordat er een Pfeiffer epidemie onder de mannen heerste, toen we na een feestje weleens in de menskamer bleven slapen, ja toen was alles beter he!

Opa Jan

Dolle boel met Kim

Voor velen een bekend verschijnsel, Kim gaat met de lift naar de zesde verdieping. Stap de lift in, stopt ie op de 1e, de 2e, de 3e de 4e de 5e en voila daar ben ik dan eindelijk op de 6e. Toch nam ik een aantal keer de trap....stonden er boven in ene 2 zwarte deuren voor me neus met een lange tekst.... hebben ze het hier verbouwd? Toen bleek dat ik niet op de 6e was, maar nog maar op de 5e (en nee kwas nog op tijd)

Reden voor een onderzoek op de 5e verdieping. In al die jaren had ik dit nog nooit gezien, een afgesloten ruimte op de 5e verdieping in de A-G gang. Heel modern ingericht vanaf het eerste gezicht en geen mens te zien:das mooi. Dit keer was mijn persoonlijke assistente mee voor de bevoordeling van het onderzoek.

Op de deur staat: Centrum voor Innovatieve

en Maatschappelijk verantwoord Ondernemen, oftewel CIMO.

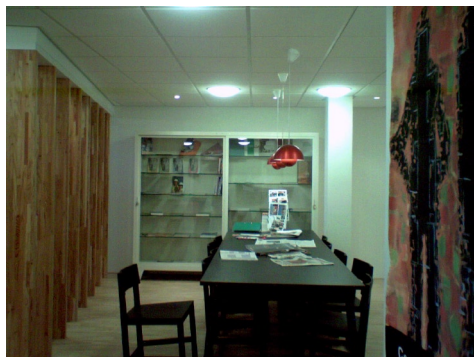
Binnen aangekomen hebben we de boel verkend. Een stuk of 8 kamers op een rij.... leeg, leeg, leeg en nog eens leeg. Groot, veel ruimte, een grote vergaderruimte, relaxruimtes, luxe stoelen, etc waren aanwezig. Alle kamers hadden een bepaalde naam uit verschillende vakgebieden. Het werd niet meteen duidelijk wat het nou precies was. Het klonk alsof er onderzoek werd gedaan naar het milieu, planten, biologische processen, maar er stonden alleen verlaten bureaus en computers. (onderzoekers werken toch elke dag van 9 tot 17?!?!)

Na bijna een rondje gelopen te hebben, zagen we aan het eind een man zijn deur dichtdoen en weggaan. Nu was het nog stiller dan net.

Bijna hadden mijn assistente en ik het opgegeven... en daar aan het eind stond een deur open. Patricia van Hemert heet ze. Zij kon ons vertellen was het CIMO precies was. Het is een interfacultair centrum voor onderzoek, onderwijs over ondernemen, en wat vooral belangrijk is: hoe zet je een bedrijf op.

Het CIMO biedt een goede omgeving aan voor de medewerkers en bezitten over duurzame producten. De universiteit biedt afgestudeerde studenten de mogelijkheid een eigen bedrijf op te zetten en iets te verkopen. Ze krijgen hier advies en subsidie.

De medewerkers zitten niet de hele dag achter hun bureau in hun kamertje, maar geven ook colleges, hebben veel afspraken voor hun onderzoek en bedrijf. Op dit moment zitten er in het CIMO 6 bedrijven, volgend jaar komt er nog een bij. In totaal werken er 11 mensen op het CIMO, de meeste mensen werken hier parttime en komen dus niet zo vaak. Velen geven colleges, organiseren of bezoeken congressen etc. De directeur van het CIMO werkt zelf ook niet voltijd op het CIMO, maar zit ook vaak op Windesheim in Zwolle. Er zijn masters bij de faculteit aard- en levenswetenschappen waarin het CIMO een aantal keuzevakken verzorgt.

Het CIMO bestaat nog maar 3 jaar. Het initiatief is gekomen vanuit het college van bestuur. Het is gevestigd bij aard- en levenswetenschappen omdat het daar mee te maken heeft. Hoe dat precies zit... Vraag het aan het college van bestuur.

De medewerkers hebben het hier goed naar hun zin. Als onderzoeker wil je

niet graag een afspraak maken in een laboratorium, maar wil je liever een eigen kamer of een vergaderruimte. Het CIMO biedt dit allemaal aan. Je hebt hier een eigen kamer met veel voorzieningen. Je hebt de beschikking over een aantal grote en kleine spreekkamers of vergaderruimtes. Je kunt op verschillende plekken een bakkie koffie nemen. Iets voor een MNW'er?

Stukje uit de CIMO-folder:

"CIMO is de incubator voor kennis intensieve startende ondernemingen vanuit de VU. Het levert onderwijsmodules aan voor (post)academisch onderwijs. Ook is het een onderzoeksbureau op het gebied van Maatschappelijk verantwoord Ondernemen en innovatie".

"Innovatie en de 3 P's

CIMO richt zich op ondernemen, onderwijs en onderzoek gebaseerd op innovatie en de 3 P's: people, planet & profit."

Meer info check: www.cimo.vu.nl

Goedele geeft advies

Hallo lieve Mens-en, hebben jullie de afgelopen twee maanden goed door kunnen komen? Ik hoop van wel. Gelukkig komt er weer een Anthropos uit, zo kan ik contact houden en weer iemand de weg wijzen. Ook is de Tip van de Maand er weer en nieuw deze maand is het Stelletje van de Maand, om het geheel iets interactiever en vooral ook positiever te maken. Meer hierover bij de betreffende rubriek.

ingezonden mededelingen

Lieve Goedele,

ik heb enige tijd getwijfeld of ik een brief zou sturen, maar ben tot de conclusie gekomen dat ik geen andere oplossing weet. Je moet weten dat ik niet zo geloof in mensen die claimen de oplossing te hebben voor al je problemen. Maar ja, als niets lijkt te helpen kom je vanzelf bij dit soort noodgrepen uit. De situatie is als volgt: ik ben een schijnbaar zeker persoon, met een natuurlijke uitstraling en, volgens velen, gezellig. Een echte prater ben ik niet, maar dat maakt niet uit. Je kan vooral veel lol hebben met mij en dat is toch wat uiteindelijk telt, nietwaar?

Gewapend met dit axioma en een gezonde dosis nuchterheid dacht ik de wereld aan te kunnen. Wat zou er nog in de weg kunnen staan tussen mij en een leuke vriendin?

Gedurende mijn middelbareschooltijd ging dit prima en ik zag geen reden om dit aan te passen toen ik naar de universiteit ging. Immers, als je ieder blok een ander kan vinden ben je goed bezig.

Alleen, de meisjes willen zo langzamerhand een echte relatie en ik weet niet zo goed wat ik daar mee moet doen. Voor mij is

de studententijd het laatste bastion van losbandigheid, waarvan je zo goed mogelijk gebruik moet maken. Alleen, als meisjes die ik probeer te versieren gaan slaan als ik gelijk vraag of ze willen neuken, heb ik toch een probleem. Je moet snappen dat ik niet een café in ga lopen waar de meisjes je bespringen, daar ben ik toch echt te oud voor zo langzamerhand.

Met het arriveren van een nieuwe lading eerstejaars dacht ik mijn slag te kunnen slaan, maar dit is vies tegengevallen. Er zit zeker een aantal leuke meisjes bij, daar niet van. Het is alleen verdomde moeilijk om ze te benaderen zonder een gesprek met ze te voeren en hier zit ik echt niet op te wachten.

Ik heb al van alles geprobeerd, van het helpen met maakwerk tot net doen of ik geïnteresseerd ben in waar ze vorig jaar woonden en op school zaten, maar niets helpt. Ondertussen zijn we drie maanden verder en zit ik op een punt dat ik bijna zou gaan proberen om serieus naar meisjes te kijken.

Lieve Goedele, is er dan niets meer waardoor ik nog mijn waardigheid kan behouden?

Beste jongen,

ben je nou echt zo wereldvreemd dat je niet doorhebt dat met ouder worden ook een ander proces - de volwassenwording - in gang wordt gezet? Ik ga er vanuit dat je enige intelligentie hebt, aangezien je op een universiteit zit en dit kennelijk toch al een jaar volhoudt. Alleen: je houdt jezelf voor de gek. Het zijn niet de meisjes die veranderen, die zitten nog steeds in die café's waar jij niet (meer) heen wil.

Ik zou zeggen: neem een besluit. Als je je

studententijd ziet als één grote, aaneengesloten orgie van seks (en drank, waarschijnlijk), ga dan lekker uit om de hopeloze gevallen eruit te plukken. Je bent nog steeds dezelfde macho, met de bijbehorende seksistische trekjes die je zeggen dat jij vooral veel moet switchen maar een meisje dan een slet is.

Of je bent veranderd en wilt dat niet meer. In dat geval moet je accepteren dat je zelf ook moet veranderen en niet de schuld aan anderen geven voor het mislukken van jouw avances. Als het je niet lukt om iemand te vinden, ligt dat namelijk aan jou en aan niemand anders (als het vroeger echt zo makkelijk ging).

Net als het feit dat je niet gelooft dat ik de oplossing kan aandragen maar wel naar mij schrijft, zo moet je jezelf afvragen waarom je doelgroep geen interesse meer in jou heeft. Je wilt gewoon niet onder ogen zien dat je zelf het probleem bent en kijkt zodanig over de oplossing heen. Je hebt gewoon een plaat voor je kop. Eén ding wil ik je daarom maar meegeven: zoek de oplossing niet bij mij, maar bij jezelf.

Stiekem toch ook jouw goeroe,
Goedele

*** TIP VAN DE MAAND ***

Ben je al een tijd op zoek en wil het maar niet lukken, of zit je vast in je huidige relatie? Kijk eens naar de verschillende benaderingen die je geprobeerd hebt en gooi ze allemaal weg. Wat jij nodig hebt is een andere insteek. Wacht je al jaren tot de liefde van je leven naar je toe komt? Zoek haar op! Kijk je altijd naar nieuwe studenten die binnenkomen om te zien of jouw dekhengst ertus-

sen zit? Zoek het eens in de kring om je heen! Weet je partner altijd met de meest suffe dingen op de proppen te komen om te gaan doen? Ga een keer paintballen! Is de seks een gewoonte geworden? Koop eens wat leuks om uit te proberen!

Dus: Kijk verder dan je neus lang is / verbreed je horizon.

*** STELLETJE VAN DE MAAND ***

Een geheel nieuwe rubriek, waarvan jullie zelf de inhoud bepalen! Omdat Goedele ook met haar tijd meegaat is ze gezwicht voor een 'jullie bepalen de uitslag'-concept, het Stelletje van de Maand. Omdat dit de eerste keer is, heeft de redactie drie stelletjes genomineerd. Vanaf nu mogen jullie zelf stelletjes nomineren, met als enige voorwaarde dat er een Mens-lid tussen moet zitten. Er worden dan drie stelletjes voorgedragen in de Anthropos die gaan strijden om deze prestigieuze titel.

Iedereen mag één keer stemmen en het stelletje met de meeste stemmen wordt bekendgemaakt in de volgende Anthropos. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

De genomineerden zijn:

1. Kees en Dominique
2. Sjoerd en Tamarah
3. Robert en Lizeth

Breng je stem uit op onderstaand e-mailadres en lees de uitslag in de volgende Anthropos.

Reacties of vragen:
mailhetgoedele@hotmail.com

Steil en stijl

Wat doet een beetje bestuur dat niet in het beleidsplan staat? Van alles en nog wat. Maar het beste staat nooit vermeld en zal ook nooit vermeld worden. We hebben het dan ook over bestuursuitjes. Dat zijn de momenten waar het bestuur lekker eens niet serieus kan zijn (of is dat altijd al zo?). In ieder geval, het bestuur vond dat het weer tijd was om het oud-bestuur uit te nodigen om mee te gaan op een actief uitje. Dit keer werd actief wel erg letterlijk genomen.

Ergens in Sloten (west-Amsterdam) had je ooit eens een kerkje staan. Dat mooie kerkje werd verbouwd en kreeg nieuwe verpachters die in iets nog 'hogers' geloofden. Binnen is een grote klimhal gemaakt met vele uitdagingen. Jawel, we gingen veel te kleine schoenen in een mooi tuigje de hoogte in. Voorafgaand eerst een instructie, zodat we geen brokken gingen maken, want je weet van sommige mensen, die kunnen het soms niet laten. Ieder ging op zijn eigen moeilijkheidsgraad en stijl, en bedwong de muren van deze mooi klimhal. Na vele routes en kleuren volgen hadden we gelukkig nog wat tijd om te eten.

Hoewel ze daar heel goed zijn in klimmen, hebben ze helaas geen hoogte gekregen van koken. Beetje erg zielige maaltijd voor de fanatiekelingen, maar gelukkig hadden ze weer wel een lekker ijsje als toetje om de dag af te sluiten.

Bedankt bestuur voor de gezellige dag.

Groeten,
Marcel van 't Hoff
Oud-voorzitter Mens

Ontdek Organon

www.organon.nl

Organon, de humane geneesmiddelen-divisie van Akzo Nobel, is marktleider in de ontwikkeling van innovatieve, receptplichtige medicijnen voor gynaecologie, psychiatrie, anesthesie en hart- en vaatziekten; allemaal producten die wezenlijk bijdragen aan de gezondheid en het welzijn van mensen. Organon is het grootste van oorsprong Nederlandse farmaceutische bedrijf met vestigingen in meer dan 50 landen.

AKZO NOBEL

VU IN BEELD

